

En el diumenge passat celebrà nostre Ajuntament la sessió de costúm tractant-se de la rectificació dels moços del reemplàs actual.

Després d'aprobada l'acta anterior, se donà compte de la forma en que restarien distribuïts els fons del mes de Febrer i ensems de que s'havia rebut un telefonema i un telegrama del President del Consell de ministres com a contestació del que anteriorment se li havia enviat demanant-li l'amnistia pró presos dels últims aconteixements.

Fou també rebut amb molta satisfacció per l'aludit Consistori la iniciativa d'algunes senyorettes que entusiastes per la causa de Catalunya s'han ofert per a confeccionar

una rica senyera catalana per a que ondegi en nostra Casade la vila.

Acte seguit i amb compliment del article 68 de la llei municipal que disposa les renovacions de les Juntes de Vocals Associats se procedí a la elecció dels següents: don Eduard Puignou, don Enric Cama, don Ramón Vieta, don Ermenegildo Gelpí, don Jaume Benet, don Pau Torrentó, don Narcís Pou, don Josep Sicra, don Ramón Martí, don Jaume Safont i don Alfons Garriga.

La Junta local d'Instrucció està diesg irant una visita a les diferents escoles oficials i particulars de la població demostrant aixís gran interès per la bona ensyança

ell s'hi celebren amb molta freqüència.

S'acaba el segon període presidencial amb paraules encomiatiques del Rnt. senyor Consiliari remerciantli les fatigues i el gran zel amb que treballà sempre i sens defalliment per la bona marxa de la Societat, durant el llarc temps de la seva presidencia, i un vot de gracias demanat per el soci senyor Bosch que fou concedit i aprovat per aclamació.

Les qualitats excepcionals que adornan al senyor Costas d'honoradés, cultura i sentiments nobles l'han portat apesar de sa modestia a formar part i amb el carrec de Secretari, del «Consell Provincial d'Agricultura i Remaderia de Girona.»

No duptém en afirmar que'l senyor Costas a qui coneixém lo sufficient, farà cas omís de lo dit per l'articulista de «Vida Nova» ço es que se l'es relegat *al desert i a la abstenció*, sinó que convençut com ens consta de la necessitat apremiant avui dia de lluitar amb totes les forces, com a soldat disciplinat del exercit de Crist, estarà sempre en son punt d'honor i de perill si es menester, car el mérit de la victoria correspon proporcionalment tan al modest soldat com al general.

Per a terminar vagi un vot de confiança, creient aixís interpretar el comú sentit de la quasi totalitat dels socis, de la Junta Directiva actual, de la qual n'esperém grans coses, donades les rellevantes qualitats d'entusiasme per la obra del Centre honoradés i cristianisme práctic de que están adornats tots i cada un d'els individus que la componen.

—Ha vingut a passar alguns dies entre nosaltres el senyor Canononge Oms per a restablir-se un poc de les fatigues inherents a sos delicats càrrecs, i d'alguna malura que'l molestava. Se trova més bé, gracias a Deu, lo que celebrém.

—Un crit d'alerta i de protesta la més enérgica hem de donar avui contra els Cines, ja perquè en moltes ocasions les pel·lícules tenen molt que desijar; ja per l'atreví-

COMARCALS

Blanes

Hem rebut de Blanes

la següenta nota per la seva publicació

BLANES: Solsament per a contestar el solt. «L'últim President del Centre» publicat en el nombre corresponent al 27 de Janer d'enguany del setmanari *Vida Nova* i sens ànim d'entaular controversia de cap mena, car estem en temps que necessitém l'esforç i cooperació de tothom que pensi en catolic per la defensa del bé en tots els ordres en front del mal que per tot arreu escampa son veri.

Fá cosa de quatre anys poc més o menys que el senyor Vila siguént president del Centre Católic comensá a desvetllar l'ensopiment del mateix, compadescut de la vida miserosa i obscura que portava en aquell entuvi; i a n'aqueix fi comensá amb empenyo i contancia dignes de lloança, a fer gestions per a traslladar-lo del lloc obscur i humil aont nasqué, al més vistós, espayós i esbelt que en la actualitat té en el bonic Passeig de Mar, i foren tan del agrado de la Junta General les iniciatives de dit

senyor que per unanimitat foren aprovades i aplaudides.

Al fer-se carrec el senyor Costas de la presidencia que deixá vacanta el senyor Vila, continuá la obra començada per aquell amb un tacte esquisit fins que's completaren a plena satisfacció del Centre i Sindicat Agrícola amb quina Societat se conviu, regnant entre les dues una cordialitat i germanor que dona bo de veure.

El senyor Costas dirigí la Societat (Centre Católic) amb un acert i entusiasme, dines de tot elogi; son activitat per la bona marxa i progrés, era cada dia mes intensiva, son afany per a qu'el Centre, ademés d'assolir sos fins especials i propis pogués col·locar-se a l'allura de un gran Centre cultural li ocasioná no pocs neguits i treballs, mes a la fi sortí amb la seva, regoneixent-ho actualment els propis i extrany.

Reelegit en son càrrec presidencial continuá sa tasca d'expansió i engrandiment del Centre fent que en ses llistes de socis hi figurin les families més distinguides qu'estiuejen en la nostra xamosa vila, atretas per l'esplendidés de les vetlles d'art i culturals que en